

Et fundament for mit vidnesbyrd

Jennifer Weaver

Da jeg var 16 år, kom en ven hjem til os sammen med missionærerne. Inden for en måned fra den første lektion var alle mine spørgsmål tydeligt besvaret. Jeg mærkede Helligånden vidne om sandheden af budskaberne om genoprettelsen. Det var helt anderledes end noget, jeg før havde oplevet, og jeg vidste, at det alt sammen var sandt.

Jeg oplevede imidlertid også mere afvisning og modstand end nogensinde før. Jeg følte mig alene, træt og forvirret. Hvis jeg gjorde det rette, hvorfor mødte jeg så så meget modstand? Jeg kunne ikke forstå, hvordan mine prøvelser kunne være til mit bedste. Missionærerne lærte mig at faste og bede, selv midt i skoletiden. Når det blev umuligt at

bære, så bad jeg af hele mit hjerte, og straks mærkede jeg Åndens trøst.

Ugen op til min dåb var fyldt med prøvelser. Min chef truede med at fyre mig, hvis jeg ikke blev væk fra min dåb, så jeg kunne arbejde i stedet for en anden, jeg havnede på hospitalet med nyresten, og mine forældre bad mig om at flytte. Der var så mange ting, som lå uden for min kontrol, så det eneste, jeg kunne gøre, var at vende mig til Herren.

Hver eneste af disse prøvelser *blev* en hjælp for mig. De hjalp mig til at lære om evangeliets læresætninger, som blev fundamentet for mit vidnesbyrd.

Forfatteren bor i Idaho i USA.

BØRN

Han vil lede os hjem

Når vi følger Jesu Kristi eksempel, er det som at følge en lige vej, der leder os til ham! Vi kan være trygge og lykkelige, ligesom det fly, der lander sikkert på landingsbanen. Led flyet gennem labyrinten tilbage til landingsbanen!

